

Απάντηση του κ. Barnier εξ ονόματος της Επιτροπής

(11 Οκτωβρίου 1999)

1. Το δικαίωμα των επιχειρήσεων εντός της Κοινότητας να επιλέξουν το γεωγραφικό χώρο που ανταποκρίνεται στις ιδιαίτερες ανάγκες τους διασφαλίζεται από το δικαίωμα εγκατάστασης που επικυρώνεται με τη συνθήκη ΕΚ. Οποιαδήποτε απόφαση για αλλαγή της έδρας μιας εταιρίας είναι ένα πολύπλοκο θέμα που επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, όπως η ευρύτερη στρατηγική των εταιριών για αναδιάρθρωση, εξειδίκευση ή συγκέντρωση των εργασιών τους για την βελτίωση της απόδοσης.

Ωστόσο, υπάρχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Κοινότητα όταν η επιχείρηση που μεταφέρει την έδρα της στηρίζεται σε δημόσια κεφάλαια στην παρούσα ή μελλοντική εγκατάστασή της. Εξετάζοντας μεμονωμένες περιπτώσεις, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις, έχοντας υπόψη της ότι μεταξύ των επιλογών που έχει μια επιχείρηση είναι να εγκατασταθεί εκτός της Κοινότητας ή να κλείσει οριστικά.

2. Η επιτυχία της ενιαίας αγοράς εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού, ιδιαίτερα, από τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις οι οποίοι έχουν στόχο την αποφυγή στρεβλώσεων και την ενίσχυση του θεμιτού ανταγωνισμού. Η Επιτροπή έχει προσθέσει ειδικές διατάξεις στους πρόσφατα θεσπισθέντες κανόνες στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων και των Διαρθρωτικών Ταμείων, για την αντιμετώπιση των ενδεχόμενων προβλημάτων που έχουν σχέση με την αλλαγή εγκατάστασης. Συγκεκριμένα, οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής ως προς τις κρατικές ενισχύσεις μειώνουν την επιτρεπόμενη ένταση των επενδύσεων στις ενισχυόμενες περιφέρειες που κοινοποιούνται επισήμως από τα κράτη. Με τα νέα επίπεδα επίζητείται για τις λιγότερο ευνοημένες περιφέρειες να δοθούν οι δυνατότητες να προσελκύσουν νέες επενδύσεις με κίνητρα, ενώ συγχρόνως οι μειώσεις μπορούν να μειώσουν τον κίνδυνο ανάμιξης των περιφερειών σε ανταγωνιστική πλειοδοσία. Επιπλέον, και οι κατευθυντήριες γραμμές καθώς και ο κανονισμός για τα Διαρθρωτικά Ταμεία (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/99 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί των γενικών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά Ταμεία⁽¹⁾) θέτουν τον όρο ότι οι υποστηριζόμενες επενδύσεις θα πρέπει να παραμένουν στον τόπο εγκατάστασής τους για πέντε τουλάχιστον χρόνια.

Τέλος, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στα μεγάλα έργα δεδομένου ότι πρέπει να βεβαιώσει ή να τροποποιήσει τη συνδρομή των Διαρθρωτικών Ταμείων για τα έργα αυτά (επίπεδο επενδύσεων μεγαλύτερο από 50 εκατ. €) σε ατομική βάση. Μέρος της ανάλυσής της συνίσταται στην εξέταση των επιπτώσεων των έργων αυτών στις θέσεις απασχόλησης σε κοινοτικό επίπεδο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999.

(2000/C 170 E/006)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1403/99**υποβολή: Graham Watson (ELDR) προς την Επιτροπή**

(1 Σεπτεμβρίου 1999)

Θέμα: Επισήμανση των τροφίμων

1. Θα μπορούσε η Επιτροπή να διευκρινίσει τη λογική που επιτρέπει στα τρόφιμα που παράγονται στη χώρα Α αλλά συσκευάζονται στη χώρα Β, να φέρουν ετικέτα που πιστοποιεί την προέλευσή τους από τη χώρα Β;

2. Θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει τα προγράμματα για την χρηματοδότηση των αγροτικών προϊόντων στα οποία δε συμμετέχει το ΗΒ;

Απάντηση του κ. Liikanen εξ ονόματος της Επιτροπής

(14 Οκτωβρίου 1999)

Οι διατάξεις για την επισήμανση των τροφίμων, όπως καθορίζονται από τη οδηγία 79/0112/ΕΟΚ της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων καθώς και τη διαφήμισή τους⁽¹⁾, μετά την τελευταία τροποποίησή της από την οδηγία 97/4/ΕΕ⁽²⁾, δεν προβλέπουν το ενδεχόμενο που ανέφερε το Αξιότιμο Μέλος στην πρώτη ερώτηση.

Η Επιτροπή θα παρακαλούσε το Αξιότιμο Μέλος να της διαβίβασει λεπτομερέστερες πληροφορίες για το ως άνω θέμα.

Η δεύτερη ερώτηση του Αξιότιμου Μέλους σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) τμήμα εγγυήσεων, τμήμα αγοράς, αναφέρεται στα μέτρα που επιτρέπουν στους δικαιούχους να λάβουν, υπό όρους, τα ποσά που ορίζουν οι κανονιστικές διατάξεις για την κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ). Ο εν λόγω κανονισμός είναι εφαρμοστέος σε όλα τα κράτη μέλη. Αντίθετα, είναι προαιρετική η εφαρμογή ορισμένων δράσεων που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ-τμήμα εγγυήσεων. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν παρέχει ενίσχυση στους δικαιούχους κοινωνικής αρωγής για την κατανάλωση βουτύρου (κανονισμός (ΕΟΚ) 2990/82 του Συμβουλίου, της 9ης Νοεμβρίου 1982, σχετικά με την πώληση βουτύρου με μειωμένη τιμή στους δικαιούχους κοινωνικής αρωγής⁽¹⁾), δράση, η οποία εφαρμόζεται μόνο στην Ιρλανδία. Επιπλέον, μετά το 1999, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν προβαίνει πλέον στη διανομή γεωργικών προϊόντων στους άπορους της Κοινότητας (κανονισμός (ΕΟΚ) 3730/87 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1987, που καθορίζει τους γενικούς κανόνες για την παροχή τροφίμων από τα αποθέματα παρέμβασης σε ορισμένους οργανισμούς τροφίμων με σκοπό τη διανομή τους στα πλέον άπορα άτομα της Κοινότητας⁽²⁾).

Η Επιτροπή έχει αποστείλει τόσο στο Αξιότιμο Μέλος, όσο και στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου, κατάλογο των γεωργικών προϊόντων για τα οποία το Ηνωμένο Βασίλειο δε δήλωσε δαπάνες για το δημοσιονομικό έτος 1998.

(¹) ΕΕ L 33 της 8.2.1979.

(²) ΕΕ L 43 της 14.2.1997.

(³) ΕΕ L 314 της 10.11.1982.

(⁴) ΕΕ L 352 της 15.12.1987.

(2000/C 170 E/007)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1413/99

υποβολή: Heidi Hautala (Verts/ALE) προς την Επιτροπή

(1 Σεπτεμβρίου 1999)

Θέμα: Κτηνιατρική αγωγή των αλόγων

Μεταξύ των κτηνιάτρων και των ιδιοκτητών αλόγων υπάρχει αυξανόμενη ανησυχία για την απώλεια σημαντικών φαρμάκων που χρησιμοποιούνταν για την θεραπεία αλόγων, θέτοντας με τον τρόπο αυτό σε κίνδυνο την υγεία και την καλή κατάσταση των ζώων αυτών. Ο λόγος οφείλεται στην υποχρέωση των φαρμακευτικών βιομηχανιών να ορίζουν, με μεγάλο κόστος, τα υποχρεωτικά ανώτατα όρια καταλοίπων για όλα τα φάρμακα που χρησιμοποιούνται για την θεραπεία των ζώων για ανθρώπινη κατανάλωση.

Το κόστος δεν δικαιολογείται για προϊόντα που χρησιμοποιούνται για «μικρότερα» είδη για τα οποία υπάρχει χαμηλότερο εμπορικό κέρδος. Η ΕΕ ταξινομεί το άλογο στα ζώα για ανθρώπινη κατανάλωση, μολονότι μόνο το 15 % εισέρχεται στην αλυσίδα των τροφών για ανθρώπινη κατανάλωση. Μία πιθανή λύση θα ήταν να ταξινομηθεί εκ νέου ως ζώο-σύντροφος. Θα μπορούσε η Επιτροπή να επιβεβαιώσει ότι εξετάζεται μία τέτοια κίνηση και ότι, επίσης, έχουν συζητηθεί άλλες λύσεις;

Απάντηση του κ. Βυρνε εξονόματος της Επιτροπής

(15 Νοεμβρίου 1999)

Η διαθεσιμότητα φαρμακευτικών προϊόντων για ζώα που παράγουν εδώδιμα προϊόντα είναι ένα περίπλοκο πρόβλημα. Το πρόβλημα περιλαμβάνει μια πτυχή που αφορά την ορθή μεταχείριση των ζώων εφόσον είναι αδύνατη η αναγκαία φαρμακευτική αγωγή λόγω της απαγόρευσης της χρήσης ορισμένων φαρμάκων καθώς και μια πτυχή που αφορά την προστασία της υγείας του καταναλωτή. Το πρόβλημα αντανακλά μια διαμάχη μεταξύ των αγροτικών αναγκών, των απαιτούμενων επενδύσεων της φαρμακευτικής βιομηχανίας και της δημόσιας αντίληψης για το πρόβλημα στο σύνολό του. Το πρόβλημα έχει επίσης μια σημαντική διεθνή πτυχή καθώς σημαντική αναλογία του κρέατος αλόγου που καταναλώνεται στην Κοινότητα είναι ξένης προέλευσης.

Σύμφωνα με τη συνθήκη ΕΚ, τα ιπποειδή (όνιοι, άλογα και οι διασταυρώσεις τους) είναι αγροτικά ζώα. Η οδηγία του Συμβουλίου 64/0433/ΕΟΚ της 26ης Ιουνίου 1964 περί υγειονομικών προβλημάτων στην παραγωγή και διάθεση νωπού κρέατος στην αγορά⁽¹⁾ εφαρμόζεται στο κρέας του αλόγου. Η αναταξινόμηση των ιπποειδών ως ζώων-συντρόφων θα στερούσε από μεγάλο αριθμό πολιτών ένα παραδοσιακό είδος διατροφής.